

[Justitsministeren]

Dette hænger sammen med, at en indekstrakt er en aftale mellem tre parter, hvor staten som den ene part sikrer pristalsregulering efter visse regler af en opsparing, der i øvrigt sker i henhold til aftale mellem spare- og pengeinstituttet.

Ved etableringen af en indekstrakt vil spareren have gjort sig bekendt med eller have haft mulighed for at gøre sig bekendt med de regler, der gælder for denne opsparingsform, og man kan derfor næppe sige, at det er urimeligt, at spareren ikke senere ensidigt kan overføre sin indekstrakt til et andet pengeinstitut.

Den samme betragtning kan omvendt anføres fra pengeinstitutternes side. Reglen om, at overførelse af en indekstrakt kræver pengeinstituttets samtykke, er med til at give pengeinstituttet sikkerhed for størrelsen af denne type langvarige indskud og kan derfor hævdes at være en væsentlig forudsætning for pengeinstituttets indgåelse af sådanne aftaler.

Det ville næppe være rimeligt begrundet efterfølgende at ændre bekendtgørelsens bestemmelse, som begge parter har været bundet af fra kontraktens indgåelse, således at en sparer ubetinget skulle kunne kræve sin indekstrakt overført til et andet pengeinstitut.

Spm. nr. 1543

Til indenrigsministeren (15/9 81) af:

Ib Christensen (DR):

»Vil ministeren foranledige, at forebyggelsesrådet tager spørgsmålet om forebyggelse af hold i ryggen op til alvorlig overvejelse?«

Begrundelse

Ifølge dagspressen – således Politiken den 12. februar 1981 og Jyllands-Posten den 10. marts 1981 – kunne der gennem body-building metoder udføres en effektiv og hurtig behandling af mennesker med hold i ryggen.

Blev denne behandlingsform mere udbredt, kunne tusinder af mennesker spares for unødige og langvarige lidelser, ligesom der samfundsøkonomisk vil kunne opnås betydelige gevinster.

Spørgeren er bekendt med, at optræningscenteret i Karlslunde, der udfører den nævnte behandlingsform mod hold i ryggen, den

9. april 1981 har skrevet til forebyggelsesrådet, om det var interesseret i at få forelagt den nævnte behandlingsform, men til dato har man intet hørt fra forebyggelsesrådet bortset fra en enkelt telefonopringning omkring den 1. juni d.å., hvor det blev meddelt, at rådet endnu ikke var kommet så langt, at det kunne modtage tilbuddet.

Besvarelse (28/9 81):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg kan oplyse, at forebyggelsesrådet allerede i februar 1981 besluttede at tage emnet »Dårlige rygge« – og forebyggelse heraf – op til behandling.

Rådet har imidlertid ikke fundet det hensigtsmæssigt – og heller ikke ressourcemæssigt muligt – i sit videre arbejde med emnet at behandle spørgsmålet generelt. Jeg er orienteret om, at rådet har besluttet i første omgang at koncentrere sine overvejelser om dårlige rygge hos skolebørn og mulighederne for forebyggelse heraf. En særlig gruppe under rådet vil nu udarbejde et oplæg til rådet om dette emne.

Spm. nr. 1544

Til miljøministeren (15/9 81) af:

Margrete Auken (SF):

»Kan ministeren dementere, at medarbejderne i miljøstyrelsen har fået forbud mod at udtale sig om forholdene i Hjarbæk Fjord, og i benægtende fald oplyse, om et sådant forbud fra ministerens side anses for at være i overensstemmelse dels med grundlovens § 77, dels med gældende regler for offentligt ansattes tavshedspligt samt med miljøstyrelsens hidtidige praksis omkring de ansattes muligheder for at informere offentligheden om miljøproblemer?«

Begrundelse

Forskellige udtalelser i radio Midt- og Vestjylland den 11. september og 14. september giver mistanke om, at amtsborgmesteren i Viborg amt har søgt at forhindre medarbejderne i miljøstyrelsen i at udtale sig til offentligheden om den voldsomme forurening af Hjarbæk Fjord. Et brev afsendt den 16. juli fra amtsborgmesteren til direktør Kampmann synes at bekræfte denne mistanke.